

Europa-Parlamentet har indflydelse på udmøntningen af lån til atomkraftværker i Østeuropa eller Rusland, når først Rådet enstemmigt har bevilget lånerammen?»

Finansministeren (Thor Pedersen):

Spørgsmålet kører på, om Kommissionen helt egenhændigt og frit kan disponere over rammen. Det, jeg har sagt tidligere, er, at det, der ligger, jo er en bearbejdning af et regelsæt, og det, regeringen vil sikre om de frihedsgrader, som Kommissionen måtte have, er, at de er meget veldefinerede. Altså hvad er formålet?

Og jeg gentager: Sikkerhed eller dekomponering af værkerne er højeste prioritet. Der er ikke frit slag i anvendelsen af pengene. Det er helt afhængigt af, hvordan man har defineret det, ligesom det er her i Folketinget med, hvordan love og regler kan udmøntes.

Kl. 15.50

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det kunne godt være, at finansministeren her skulle have læst spørgsmålet op først. Kan finansministeren i modsætning til det, han lige har sagt, bekræfte, at hverken Ministerrådet eller Europa-Parlamentet har nogen som helst indflydelse på, hvad pengene i Euratom bliver brugt til, når først de er bevilget?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det afhænger jo fuldstændig af det regelsæt, der stilles op, og det er det, der skal lægges frem, bearbejdes og vedtages. Det er Rådet, der vedtager reglerne, og det vil sige, at det er Rådet, der definerer, hvordan pengene kan bruges og til hvilke formål.

Når det er defineret, hvad de kan bruges til, er det jo eksperter, også fra nationalstaterne, der egentlig påser, om det, man gør, så er den rigtige måde at gøre det på i forhold til de regler, der nu engang gælder, og som er fastsat af Rådet. Man disponerer ikke frit.

Man må vende tilbage, når man ser, hvad det er, Rådet har vedtaget, og hvordan regelsættet ser ud. Vi må vende tilbage til Folketinget og redegøre for det, når det vedtages.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg håber, at det er mod bedre vidende, at ministeren svarer på den måde. Der ligger jo regler for Euratom i forvejen.

Kan ministeren bekræfte, at de regler indebærer, at hverken Ministerrådet eller Europa-Parla-

mentet har nogen som helst indflydelse på, hvad det er for nogle projekter, Euratom bruger sine penge til? Det er såmænd det, jeg spørger om. Kan ministeren bekræfte, at det er de eksisterende regler?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er klart, at de arbejder efter de eksisterende regler. Sådan vil det jo altid være.

Det, jeg siger, er, at de regler er under bearbejdning. I forbindelse med udvidelsen skal der vedtages et nyt regelsæt, og det skal vedtages af Rådet. Det er interessant, hvad det er for regler, der stilles op, hvad det er, man kan arbejde inden for, og hvad man kan bruge pengene til under Euratom. Det fastlægges af Rådet. Bagefter udmøntes de administrativt af dem, der har fået bemyndigelse til det, og der deltager også eksperter fra nationalstaterne til at påse, om de mål, der er sat op, også følges.

Et nyt sæt regler er altså under udarbejdelse, og de kommer til Rådet på et tidspunkt. Jeg ved, at de har været her til en første drøftelse hos miljøministrene.

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren mener altså, at der skal fastsættes nogle regler. Vil ministeren så foreslå i Ministerrådet, at der bliver fastsat en regel, der gør, at man ikke kan hælde penge i værker, der er ufor-svarlige, så man f.eks. ikke kan fylde penge i det værk ved Kursk, fordi vi ikke vil være med til at støtte videreførelsen af værker, der er farlige? Er det sådan nogle regler, der bliver tale om, og er det sådan nogle regler, ministeren selv vil arbejde for at der bliver indført?

Finansministeren (Thor Pedersen):

De eksisterende regler har også en høj prioritet omkring sikkerhed, hvor målet er i højeste grad at sikre eksisterende værker, og hvor overvejel-sen er, om det kan lade sig gøre, og om det har noget formål at fjerne værket. Det er det, der nu finder sted. I det nuværende regelsæt hedder det, at man kan forøge sikkerheden, og at man kan færdiggøre værker, og at man ikke kan på-begynde nye værker. Sådan er regelsættet i dag.

Det, der er afgørende for den debat, der måtte komme, når det når frem til Rådet, er, hvordan regelsættet ser ud med hensyn til sikkerhed, hvad det er, der har den højeste prioritet, hvor-dan man definerer det. Det arbejde udestår. Men det er klart, at de regler, der gælder i dag, er dem, man følger.